

Tožena stranka: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

Vprašani za predhodno odločanje

1. Ali je za zagotovitev varstva potrošnikov in uporabnikov ter spoštovanja sodne prakse Unije, ki ga izvaja, glede na Direktivo Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah ⁽¹⁾ in zlasti glede na njena člena 6(1) in 7(1), v skladu s pravom Unije, da: se za nedvoumno merilo določi odločitev Tribunal Supremo (vrhovno sodišče) v sodbah z dne 23. januarja 2019 od 44 do 49, v skladu s katero je v pogodbah o hipotekarnih kreditih, sklenjenih s potrošniki, pogoj, o katerem se stranki nista dogovorili in ki določa, da mora vse stroške posla v zvezi s hipotekarnim kreditom nositi kreditojemalec, nepošten, različne postavke stroškov, vključene v navedenem nepoštenem in ničnem pogoj, pa se razdelijo med banko, ki je enostransko določila pogodbene pogoje, in potrošnika kreditojemalca, da se omeji povračilo neupravičeno plačanih zneskov zaradi uporabe nacionalne zakonodaje?

Ali je za zagotovitev varstva potrošnikov in uporabnikov ter spoštovanja sodne prakse Unije, ki ga izvaja, glede na Direktivo Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah in zlasti glede na njena člena 6(1) in 7(1), v skladu s pravom Unije, da Tribunal Supremo (vrhovno sodišče) dopolnjevalno razlaga pogoj, ki je zaradi nepoštenosti razglašen za ničen, če odprava tega pogoja in učinkov, ki izhajajo iz njega, ne vpliva na obstoj kreditne pogodbe s hipotekarnim jamstvom?

2. Ali v povezavi s členom 394 Ley de Enjuiciamiento Civil (zakonik o civilnem postopku), ki določa objektivno merilo uspeha, v skladu s katerim stroške postopka plača stranka, ki v pravdi ni uspela, v primeru, da se nepošten pogoj v zvezi s stroški razglasi za ničen, vendar so učinki te ničnosti omejeni na zgoraj navedeno delitev stroškov, to pomeni kršitev načel prava Evropske unije o učinkovitosti in nezavezujoči naravi, če se ugoditev v sodbi šteje za delno, ter ali bi bilo to mogoče razlagati kot povzročanje učinka, ki je nasproten odvrtilnemu, zaradi česar bi bili zakoniti interesi potrošnikov in uporabnikov nezaščiteni?

⁽¹⁾ UL 1993, L 95, str. 29.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Španija)
9. julija 2019 – HG in IH/Bankia S.A.**

(Zadeva C-527/19)

(2019/C 413/24)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 6 de Ceuta

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: HG in IH

Tožena stranka: Bankia S.A.

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je za zagotovitev varstva potrošnikov in uporabnikov ter spoštovanja sodne prakse Unije, ki ga izvaja, glede na Direktivo Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah ⁽¹⁾ in zlasti glede na njena člena 6(1) in 7(1), v skladu s pravom Unije, da: se za nedvoumno merilo določi odločitev Tribunal Supremo (vrhovno sodišče) v sodbah z dne 23. januarja 2019 od 44 do 49, v skladu s katero je v pogodbah o hipotekarnih kreditih, sklenjenih s potrošniki, pogoj, o katerem se stranki nista dogovorili in ki določa, da mora vse stroške posla v zvezi s hipotekarnim kreditom nositi kreditojemalca, nepošten, različne postavke stroškov, vključene v navedenem nepoštenem in ničnem pogoj, pa se razdelijo med banko, ki je enostransko določila pogodbene pogoje, in potrošnika kreditojemalca, da se omeji povračilo neupravičeno plačanih zneskov zaradi uporabe nacionalne zakonodaje?

Ali je za zagotovitev varstva potrošnikov in uporabnikov ter spoštovanja sodne prakse Unije, ki ga izvaja, glede na Direktivo Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah in zlasti glede na njena člena 6(1) in 7(1), v skladu s pravom Unije, da Tribunal Supremo (vrhovno sodišče) dopolnjevalno razlaga pogoj, ki je zaradi nepoštenosti razglašen za ničn, če odprava tega pogoja in učinkov, ki izhajajo iz njega, ne vpliva na obstoj kreditne pogodbe s hipotekarnim jamstvom?

2. Ali v povezavi s členom 394 Ley de Enjuiciamiento Civil (zakonik o civilnem postopku), ki določa objektivno merilo uspeha, v skladu s katerim stroške postopka plača stranka, ki v pravdi ni uspela, v primeru, da se nepošten pogoj v zvezi s stroški razglasi za ničn, vendar so učinki te ničnosti omejeni na zgoraj navedeno delitev stroškov, to pomeni kršitev načel prava Evropske unije o učinkovitosti in nezavezujoči naravi, če se ugoditev v sodbi šteje za delno, ter ali bi bilo to mogoče razlagati kot povzročanje učinka, ki je nasproten odvrtačnemu, zaradi česar bi bili zakoniti interesi potrošnikov in uporabnikov nezaščiteni?

⁽¹⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 288.

Pritožba, ki jo je Holzer y Cia, SA de CV vložila 30. julija 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (peti senat) z dne 23. maja 2019 v združenih zadevah T-3/18 in T-4/18, Holzer y Cia/EUIPO - Ancco

(Zadeva C-582/19 P)

(2019/C 413/25)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: Holzer y Cia, SA de CV (zastopnik: N.A. Fernández Fernández-Pacheco, abogado)

Drugi stranki v postopku: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino, Ancco, Inc.

Sodišče (senat za dopustitev pritožb) je s sklepom z dne 22. oktobra 2019 ugotovilo, da pritožba ni dopustna in da Holzer y Cia, SA de CV nosi svoje stroške.